

Agamemnon

Episode

- [1] [Φύλαξ]: θεοὺς* μὲν* αἰτῶ* τῶνδ/* ἀπαλλαγὴν* πόνων
Götter zwar bitteGötter der dieserGötter Befreiung Mühen
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [2] φρουρᾶς* ἑτείας* μῆκος*, ἥν* κοιμώμενος*
der WacheGötter jährigenGötter Länge, welche schlafendGötter
Der Die Das Der Die Das Der Die Das
- [3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἄστρων* κάτοιδα* νυκτέρων* ὁμήγυριν*,
der SterneGötter weiß gut der nächtlichen Versammlung,
Der Die Das
- [5] καὶ* τοὺς* φέροντας* χεῖμα* καὶ* θέρος* βροτοῖς*
und dieGötter BringendenGötter Winter und Sommer den Sterblichen
Der Die Das Der Die Das
- [6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
glänzende Herrscher, hervor tretend dem ÄtherGötter
Der Die Das
- [7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδε γὰρ κρατεῖ
[11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
[13] εύνην ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἔμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπνου παραστατεῖ,
[15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνῳ·
[16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
[17] ὑπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
[19] οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[20] νῦν δ' εύτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
[21] εύαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός.
[22] ὡς χαιρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
[23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
[24] πολλῶν ἐν Ἀργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ιοὺ ιού.
- [26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
[27] εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
[28] ὄλολυγμὸν εύφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
[29] ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
[30] ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
[33] τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
[34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εύφιλῇ χέρᾳ
[35] ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
[36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας

[37] βέβηκεν· οίκος δ' αύτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἀν λέξειεν· ώς ἐκῶν ἔγω
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Αναράστε

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
[44] τιμῆς ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν
[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὄρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἡ τις Ἀπόλλων
[56] ἡ Πὰν ἡ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνον δξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐξ τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων Ἱερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ
[73] τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἴσχὺν
[75] ισόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὅ τε γάρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ισόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἡδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,

[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' ούρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται.
[92] ἄλλη δ' ἄλλοθεν ούρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἡ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἔκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἥβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οίωνῶν βασιλεὺς βασιλεὺσι νεῷῶν
[115] ὁ κελαινός, ὁ τ' ἔξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ἔκταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον είπε, τὸ δ' εὗ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἴδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεῖδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά||ση

[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί||φθονος
[135] Ἀρτεμὶς ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αῖλινον αῖλινον εἰπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εύφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἄγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὄβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αἶνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενηδας ἀ||πλοίας
[149] τεύξη,
[151] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[152] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[153] οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
[155] οίκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[156] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[157] μόρσιμ' ἀπ' ὄρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
[158] τοῖς δ' ὀμόφωνον
[159] αῖλινον αῖλινον εἰπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ||τῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὥν·
[170] δος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια||κτῆρος
[171] οἴχεται τυχών.
[172] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[173] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

Strophe 3

- [176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὄδω||σαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὅπνῳ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ||κοντας
[181] ἥλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ||σβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ
[189] ' Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiisch es
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις
[191] ἐν Αύλιδος τόποις·

Strophe 4

- [192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν||θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ||τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεί||δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαῖ||ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μισίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ῥείθροις πατρῷους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτών;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὄρ||γᾶ
[216] περιόργως ἐπιθυ||μεῖν
[217] Θέμις. εῦ γὰρ εἴη.

Strophe 5

[218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,
[226] γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἱω τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρ||ων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτω, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] Θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αύδα πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὕ||ποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' εἶδον οὕτ' ἔννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ||ιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἀν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αύγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εῦ πρᾶξις, ὡς
[256] Θέλει τόδ' ἄγχιστον Ά||πίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Episode

- [258] [Χορός]: ἡκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
- [259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
- [260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
- [261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
- [262] εύαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
- [263] κλύοιμ' ἀν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
- [264] [Κλυταιμήστρα]: εύάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
- [265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
- [266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
- [267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
- [268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
- [269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὕσαν· ἡ τορῶς λέγω;
- [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
- [271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
- [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
- [273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
- [274] [Χορός]: πότερα δ' ὄνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
- [275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
- [276] [Χορός]: ἀλλ' ἡ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
- [277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
- [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
- [279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς υῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
- [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
- [281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
- [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
- [283] ἐπεμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
- [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
- [285] Ἀθῷον αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
- [286] ὑπερτελῆς τε, πόντον ὕστε νωτίσαι,
- [287] ισχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἥδονὴν
- [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
- [289] σέλας παραγγείλασσα Μακίστου σκοπαῖς.
- [290] ὁ δ' οὗτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὑπνῳ
- [291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
- [292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύριπου ρόὰς
- [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
- [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
- [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
- [296] σθένουσα λαμπάς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
- [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
- [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
- [299] ἥγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
- [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
- [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
- [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
- [303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
- [304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
- [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
- [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
- [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

- [308] φλέγουσαν· ἔστ' ἐσκηψεν εὗτ' ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
[310] κάπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
[311] φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾶ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
- [317] [Χορός]: Θεοῖς μὲν αὖθις, ὡ γύναι, προσεύξομαι.
[318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν ως λέγοις πάλιν.
- [320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
[321] οἵμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] ὅξος τ' ἄλειφά τ' ἔγχέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παιδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρου·
[330] τοὺς δ' αὔτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὃν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ' ως ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οίκήμασιν
[335] ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ως δ' εὔδαιμονες
[337] ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
[338] εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ίδρυματα,
[340] οὐ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μὴ τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
[345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὄλωλότων
[347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
[349] τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ίδεῖν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὅνησιν εἰλόμην.
- [351] [Χορός]: γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
[352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὡς Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358] στεγανὸν δίκτυον, ὃς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν υεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360] μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἀν
[365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366] βέλος ἡλίθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεῦσαι.
[369] ὡς ἐπραξεν ὃς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] ὅσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ· ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἀρὴ
[376] πυεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιάται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύψθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[389] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[390] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[391] μελαμπαγῆς πέλει
[392] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[393] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[394] πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[395] λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[396] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[397] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[398] οἴος καὶ Πάρις ἐλθὼν

- [400] ές δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
 [401] ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν
 [402] κλοπαῖσι γυναικός.

Strophe 2

- [403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
 [404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
 [405] ναυβάτας θ' ὄπλισμούς,
 [406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίω φθορὰν
 [407] βέβακεν ρίμφα διὰ
 [408] πυλῶν ἀτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
 [409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
 [410] ίὼ ίὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
 [411] ίὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
 [412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
 [413] ἄλγιστ' ἀφημένων ίδεῖν.
 [414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 [415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 [416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
 [417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
 [418] ὄμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
 [419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

- [420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
 [421] πάρεισι δόξαι φέρουσαί
 [422] χάριν ματαίαν.
 [423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
 [424] παραλλάξασα διὰ
 [425] χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
 [426] πτεροῖς ὀπαδούσ' ὕπνου κελεύθοις.
 [427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἔστίας ἄχη
 [428] τάδ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 [429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἰας συνορμένοις
 [430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
 [431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
 [432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
 [433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
 [434] οἴδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 [435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου
 [436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

- [437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
 [438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
 [440] πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
 [441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
 [442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος
 [443] σποδοῦ γεμίζων
 [444] λέβητας εύθέτους.

[445] στένουσι δ' εῦ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰ γυναικός·
[449] τάδε σιγά τις βαύ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαι||ναὶ
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὅντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῆ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀί||στοις
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλ||κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσ||σοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἶην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλ||λων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
[478] τίς οἴδεν, ἡ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
[479] τίς ὡδε παιδινὸς ἡ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγῆ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. —

Episode

[488] [Χορός]: τάχ' είσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[490] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[491] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[492] τερπνὸν τόδ' ἔλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[493] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
[494] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[495] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[496] ώς οὕτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[497] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[498] ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[499] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[500] εὗ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[501] δόστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[502] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[503] [Κῆρυξ]: ίὼ πατρῶον οῦδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[507] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[508] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[509] τόξοις ιάπτων μηκέτ' εἰς ήμας βέλη·
[510] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἥσθ' ἀνάρσιος·
[511] νῦν δ' αὔτε σωτὴρ ἵσθι καὶ παιώνιος,
[512] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[513] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[514] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[515] ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
[516] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[517] ίὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[518] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[519] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὅμμασι
[520] δέξασθε κόσμω βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[521] ἥκει γὰρ ύμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[522] καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[523] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[524] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[525] Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
[526] βωμοὶ δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ίδρυματα,
[527] καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
[528] τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλῶν ζευκτήριον
[529] ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εύδαιμων ἀνὴρ
[530] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
[531] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
[532] ἐξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[533] ὄφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[534] τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[535] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[536] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[537] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

- [539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' ούκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῇσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῇσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἴμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὔτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὔτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναι γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν.
[560] ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάπο δῆς λειμῶνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρὸν τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἴον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
[565] ἢ θάλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εῦδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μῆποτ' αὔθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ήμιν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾶ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] αεὶ γὰρ ἡβῃ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
[588] δτ' ἥλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρῶν δία

[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθήσθαι δοκεῖς;
[592] ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗσ' ἔφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἐλασκον εύφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδῃ φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἡδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἑράσμιον πόλει·
[606] γυναικὰ πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν
[607] οἴαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλὴν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασσαν ἐν μήκει χρόνου.
[611] οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψιογον φάτιν
[612] ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναιίᾳ λακεῖν.

[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὕτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εὶ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σύνν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῇ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
[627] ἢ χείμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;

[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

[630] [Χορός]: πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότω;

[636] [Κῆρυξ]: εὔφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
[638] ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,

[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἀνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,

[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένου
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εύάγγελου
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὔεστοι πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἡρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὁμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
[659] ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαίου νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἡτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ ἔητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἀνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μήτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταιίλεων χθόνα.
[667] ἐπειτα δ' Ἀιδην πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχη,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἔστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὄλωλότας, τί μή;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτον τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἴ γοῦν τις ἀκτίς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπῳ θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἵσθι τάληθη κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὕδ'
[682] ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἐλανδρος, ἐλέ||πτολις,
[690] ἐκ τῶν ἀβροτίμων

[691] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
[692] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
[693] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[695] κατ' ἵχνος πλατᾶν ἄφαντον
[696] κελσάντων Σιμόεντος ἀ||κτὰς
[697] ἐπ' ἀεξιφύλλους
[698] δι' ἔριν αίματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὁρθ||ώνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
[702] ύστερω χρόνω
[703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,
[707] ύμέναιον, δος τότ' ἐπέρ||ρεπεν
[708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
[710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
[712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῆ πολύθρηνον
[714] αἰῶνα διὰ πολιτᾶν
[715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἵ||νιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οὐ||τως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εύφιλόπαιδα
[722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί||νων
[726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
[730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἴματι δ' οἴκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σίνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ Θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ||τας
[736] δόμοις προσεθρέψθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπᾶ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

[750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θυήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

[763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν "Υβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον
[767] μόλῃ φάος τόκου,
[768] δαιμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνω χερῶν παλιντρόποις
[778] δύμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολ||ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του
[780] παράσημον αἴνω·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

[782] [Χορός]: ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Άτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἡπαρ προσικνεῖται·
[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἄγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γάρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθυῆτας Ἰλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπιως
[816] ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένω.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθυήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὄρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστὴς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξέτεινα φροίμιον τόδε·

[830] τὰ δ' ἔς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εὔτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γὰρ ίὸς καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένω νόσον,
[836] [Ἄγαμεμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἄγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραίον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
[839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἔμοι.
[841] μόνος δ' Ὄδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκῶν ἐπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοὶ σειραφόρος.
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἥτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἔς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
[852] ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἡγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἀνδρες πολίται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίω.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἥσθαι δόμοις ἔρημον ἐκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκου ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τὰν Γηρυών ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
[873] ἄπαξ ἐκάστω κατθανῶν μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
[877] ἐκ τῶνδε τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εύμενὴς δορύξενος
[881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα

[882] έμοι προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὥστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγὰ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
[889] ἐν ὄψικοίτοις δ' ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὄνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἔξηγειρόμην
[893] ρίπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὀρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ¹
[896] λέγοιμ' ἀν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
[897] σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] ὀδοιπόρω διψῶντι πηγαῖον ρέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῷ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] δμωαί, τί μέλλεθ', αἵς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωνύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πιρφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἀν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπνῳ νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς είμαρμένα.

[914] [Ἄγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἔμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τάλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν ὄντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὄλβισται δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοι φίλῃ.
[930] εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

[931] [Κλυταιμήστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἰπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

[932] [Ἄγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὕδ' ἔρδειν τάδε.

[934] [Αγαμέμνων]: εἴπερ τις, είδως γ' εῦ τόδ' ἔξειπον τέλος.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἥνυσεν;
[936] [Αγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Αγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Αγαμέμνων]: οὕτοι γυναικός ἐστιν ἴμείρειν μάχης.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὄλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Αγαμέμνων]: ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
[944] [Αγαμέμνων]: ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύσιοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδε μ' ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μή τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν
[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
[950] τούτων μὲν οὔτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
[951] τίνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
[952] θεὸς πρόσωθεν εύμενῶς προσδέρκεται.
[953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
[954] αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
[955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
[956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
[957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
[958] [Κλυταιμήστρα]: ἐστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
[959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ισάργυρον
[960] κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
[961] οἴκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
[962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
[963] πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἀν ηύξαμην,
[964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
[966] ρίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
[967] σκιὰν ὑπερτείνασσα σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἐστίαν,
[969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
[971] οἶνον, τότ' ἡδη ψύχος ἐν δόμοις πέλει,
[972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εύχας τέλει·
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
[976] δεῖμα προστατήριον
[977] καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
[978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
[980] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
[981] δυσκρίτων ὄνειράτων

[982] θάρσος εύπειθὲς ἵζει
[983] φρενὸς φίλον θρόνον;
[984] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[985] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
[986] εῦθ' ὑπ' Ἱλιον
[987] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὄμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν.
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῷδει
[991] θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει
[996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
[997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
[998] εὔχομαι δ' ἔξ ἐμᾶς
[999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
[1000] ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

[1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
[1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
[1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
[1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
[1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
[1008] καὶ πρὸ μέν τι χρημάτων
[1009] κτησίων ὄκνος βαλὼν
[1010] σφενδόνας ἀπ' εὔμέτρου,
[1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
[1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
[1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
[1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
[1015] τε καὶ ἔξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
[1016] νῆστιν ὠλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

[1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γάν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
[1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
[1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
[1022] οὐδὲ τὸν ὄρθιδαῆ
[1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
[1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
[1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
[1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
[1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
[1028] προφθάσασα καρδία
[1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἔξέχει.

- [1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 [1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέν||α
 [1032] ποτὲ καίριον ἔκτολυπεύσειν
 [1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

- [1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
 [1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 [1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 [1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 [1039] ἔκβαιν' ἀπίνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 [1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
 [1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
 [1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 [1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 [1044] οἱ δ' οὕποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὅμοι τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴά περ νομίζεται.
 [1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 [1048] ἐντός δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
 [1050] [Κλυταιμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἐστι μὴ χελιδόνος δίκην
 [1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 [1052] ἐσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
 [1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 [1054] πιθοῦ λιπούσα τόνδ' ἀμαξήρη Θρόνον.
 [1055] [Κλυταιμήστρα]: οὔτοι θυραία τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 [1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
 [1057] ἐστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 [1058] ὡς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
 [1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
 [1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
 [1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.
 [1062] [Χορός]: ἔρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
 [1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
 [1064] [Κλυταιμήστρα]: ἦ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 [1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 [1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 [1067] πρὶν αἵματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
 [1068] οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
 [1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
 [1070] Ἱθ', ὡ τάλαινα, τόνδ' ἔρημώσασ' ὄχον,
 [1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
 [1073] Ωπολλον Ωπολλον.
 [1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

[1075]

οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

[1076] [Κασάνδρα]: ότοτοι πόποι δᾶ.

[1077] Ωπολον Ωπολλον.

[1078] [Χορός]: ἡ δ' αὔτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

[1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γύοις παραστατεῖν.

Strophe 2

[1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

[1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

[1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

[1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον

[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

[1087] ἢ ποῖ ποτ' ἡγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

[1089] ἔγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

Strophe 3

[1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

[1091] αὐτόφονα κακὰ καρατόμα,

[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὕρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

[1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·

[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,

[1097] ὄπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι

[1099] ἦμεν· προφήτας δ' οὐτινας ματεύομεν.

Strophe 4

[1100] [Κασάνδρα]: ίὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;

[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα

[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν

[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'

[1104] ἐκὰς ἀποστατεῖ.

[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς είμι τῶν μαντευμάτων.

[1106] ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίώ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὄμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασσα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὄρεγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἐς, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἢ δίκτυόν τί γ' Ἀιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
[1122] σταγών, ἅτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

- [1125] [Κασάνδρα]: ἄ ἄ, ίδοὺ ίδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γυνώμων ἄκρος
[1131] εἴναι, κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διὰ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιαδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

- [1136] [Κασάνδρα]: ίώ ίώ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανῆς τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ^φ
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἵα τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
[1144] "Ιτυν Ἰτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

- [1146] [Κασάνδρα]: Ιὼ ιὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151] ματαίους δύας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾶ
[1153] μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὄρθιοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

- [1156] [Κασάνδρα]: Ιὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
[1157] Ιὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἄιόνας τάλαιν·
[1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὅχθας ἕοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἂν ἄιων μάθοι.
[1164] πέπληγματ δ' ὑπαὶ δάκει φοινίω
[1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
[1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

- [1167] [Κασάνδρα]: Ιὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
[1168] Ιὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
[1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172] ἔγῳ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.
[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
[1174] καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθησι
[1175] δαιμῶν ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
[1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
[1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

- [1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180] λαμπρὸς δ' ἕοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181] πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
[1182] κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ¹
[1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184] καὶ μαρτυρείτε συνδρόμως ἵχνος κακῶν
[1185] φινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187] ξύμφθοιγγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.

[1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
[1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
[1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
[1191] ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
[1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
[1193] εύνδας ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
[1194] ἡμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
[1195] ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
[1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
[1197] λόγω παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
[1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
[1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
[1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
[1203] προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἴμερω πεπληγμένος;
[1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστῆς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
[1207] [Χορός]: ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;
[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσσα Λοξίαν ἐψευσάμην.
[1209] [Χορός]: ἡδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;
[1210] [Κασάνδρα]: ἡδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;
[1212] [Κασάνδρα]: ἐπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἡμπλακον.
[1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
[1214] [Κασάνδρα]: ίοὺ ίού, ὡ ὡ κακά.
[1215] ὑπ' αὐτὸν με δεινὸς ὄρθομαντείας πόνος
[1216] στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.
[1217] ὄράτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
[1218] νέους, ὄνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
[1219] παῖδες θανόντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
[1220] χειρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὡν πατήρ ἐγεύσατο.
[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ
[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
[1225] οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
[1228] οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
[1229] λείξασα κάκτείνασσα φαιδρὸν οὔς, δίκην
[1230] Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
[1233] τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
[1235] θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἀσπονδόν τ' Ἀρη
[1236] φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
[1237] ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῆ,
[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμω σωτηρίᾳ.
[1239] καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;

[1240] τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἔρεῖς.
[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.
[1245] τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
[1247] [Χορός]: εὕφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.
[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
[1249] [Χορός]: οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'. ἀλλὰ μὴ γένοιτο πως.
[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
[1252] [Κασάνδρα]: ἡ κάρτα τάρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν
[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶνον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
[1257] ὄτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.
[1258] αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
[1259] λύκω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
[1261] τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότω
[1262] ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267] ίτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὥδ' ἀμείβομαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ίδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κάν τοισδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυṇῆς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276] ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίω προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοι γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] ὄμωμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὥδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἴδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἐπραξεν, οἱ δ' εἴλον πόλιν
[1289] οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] ιοῦσα πράξια· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἀιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.

[1292] έπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293] ώς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εύθνησίμων
[1294] ἀπορρυέντων, δόμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς θεηλάτου
[1298] βιὸς δίκην πρὸς βωμὸν εύτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὕ, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: οὐδὲ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὔσ' ἀπ' εύτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
[1305] [Κασάνδρα]: ίὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῇ,
[1310] [Χορός]: καί πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: δόμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
[1314] Ἄγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
[1315] ίὼ ξένοι,
[1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ώς ὅρνις φόβῳ
[1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
[1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
[1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
[1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ώς θανουμένη.
[1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
[1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ρῆσιν οὐ θρήνον θέλω
[1323] έμδον τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
[1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαρόοις
[1325] έχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὄμοῦ,
[1326] δούλης θανούσης, εύμαροῦς χειρώματος.
[1327] ίὼ βρότεια πράγματ· εύτυχοῦντα μὲν
[1328] σκιά τις ἀν τρέψειν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
[1329] βολαῖς ύγρώσσων σπόγγος ὠλεσεν γραφήν.
[1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

[1331] [Χορός]: τὸ μὲν εῦ πράσσειν ἀκόρεστον ἔψυ
[1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
[1333] οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
[1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
[1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
[1336] μάκαρες Πριάμου·
[1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
[1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσῃ
[1339] καὶ τοῖσι θανούσι θανῶν ἄλλων
[1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,

- [1341] τίς ἀν ἔξεύσαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
[1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
- [1343] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι, πέπληγματι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
- [1344] [Χορός]: σίγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίας ούτασμένος;
- [1345] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι μάλ' αὐθίς, δευτέραν πεπληγμένος.
- [1346] [Χορός]: τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
- [1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
—έγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
[1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
—έμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
[1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
—κάγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
[1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
—όρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
[1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
—χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
[1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
—οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
[1359] τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
—κάγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
[1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
—ῆ καὶ βίον τείνοντες ὥδ' ὑπείξομεν
[1363] δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
—ἄλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
—ῆ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὄλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
—ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τραυῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
- [1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίας εἰρημένων
τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
φράξειεν, ὑψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
έμοὶ δ' ἀγῶν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἔστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὃσπερ ἰχθύων,
περιστιχίω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κώλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὔκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὄρμαίνει πεσῶν·
κάκφυσιῶν ὄξεῖαν αἴματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ φακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον ἢ διοσδότω
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

[1393] ώς ὅδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
[1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
[1396] τῷδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
[1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
[1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
[1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ώς θρασύστομος,
[1400] ήτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
[1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ώς ἀφράσμονος·
[1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
[1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
[1404] σόμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
[1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
[1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὅδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ὡς γύναι,
[1407b] χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
[1408] πασαμένα ῥυτᾶς ἔξ ἀλὸς ὄρόμενον
[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῖσος ὅβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ¹
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ὠσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εύπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἀποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστὴς τραχὺς εῖ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ώς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424] ἀρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἰ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὠσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὄμμάτων αἴματος εῦ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: **καὶ τήνδ' ἀκούεις ὄρκίων ἐμῶν θέμιν·**
[1432] **μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,**
[1433] **'Ατηνὸν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,**
[1434] **οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,**
[1435] **ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς**
[1436] **Αἴγισθος, ώς τὸ πρόσθεν εὗ φρονῶν ἐμοί.**
[1437] **οὕτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.**
[1438] **κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,**
[1439] **Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίω·**
[1440] **ἡ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος**
[1441] **καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος**
[1442] **πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων**
[1443] **ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.**
[1444] **ὁ μὲν γὰρ οὔτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην**
[1445] **τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον**
[1446] **κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν**
[1447] **εὖνης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.**

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: **φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,**
[1449] **μηδὲ δεμνιοτήρης,**
[1450] **μόλοι τὸν αἱεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν**
[1451] **Μοῖρ' ἀτέλευτον ὅπνον, δαμέντος**
[1452] **φύλακος εὔμενεστάτου καὶ**
[1453] **πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·**
[1454] **πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.**

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: **Ιὼ Ιὼ παράνους Ἐλένα**
[1456] **μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς**
[1457] **ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροία.**
[1458] **νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηνθίσω**
[1460] **δι' αἷμ' ἀνιπτον. ἦ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις**
[1461] **ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.**

Anapäste

[1462] [Κλυταιμήστρα]: **μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου**
[1463] **τοῖσδε βαρυνθείς·**
[1464] **μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψης,**
[1465] **ώς ἀνδρολέτειρ', ώς μία πολλῶν**
[1466] **ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'**
[1467] **ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.**

Antistrophe 1

- [1468] [Χορός]: δαῖμον, δς ἐμπίτυεις δώμασι καὶ διφυί||οισι
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ισόψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἔχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
[1474] ὅμνον ὄμνεῖν ἐπεύχεται --

Anapäste

- [1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἰματοιχὸς
[1479] νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλήξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχωρ.

Strophe 2

- [1481] [Χορός]: ᾗ μέγαν οἰκονόμον
[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ἵη ἵη, διὰλ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ephymn. 2

- [1489] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
[1494] ὕμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίω μόρω δαμεὶς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἶναι τόδε τούργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Αγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ υεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
[1502] Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

[1505] [Χορός]: ώς μὲν ἀναίτιος εἴ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ
γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
[1509] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1511] μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1512] πάχνα κουροβόρω παρέξει.

Nachgesang 2

[1513] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518] ὕμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρω δαμεὶς
[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

[1521] [Κλυταιμήστρα]: οὔτ' ἀνελεύθερον οἴμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.
[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.
[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,
[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,
[1529] ξιφοδηλήτῳ,
[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
εύπάλαμον μέριμναν
[1532] ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἰματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ίὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χάμευναν.
τίς ὁ Θάψων νιν; τίς ὁ Θρηνήσων;
ἥ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'

[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι

[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἀνδρὶ Θείῳ
[1548] σὺν δακρύοις ἵάπτων
[1549] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

[1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἰκων,
[1555] ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
[1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,
[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
[1558] πόρθμευμ' ἀχέων
[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

[1560] [Χορός]: ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἀν γονὰν ἀραιὸν ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

[1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπόν, ίόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αύθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

[1577] [Αἴγιοθος]: ὡς φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίην ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
[1580] ιδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἔρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Άτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατέρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
[1585] αύτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,

[1586] ήνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῶν αἰμάξαι πέδουν,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷ, κρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυππτ', ἄνωθεν

[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]

[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶς, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγυνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὕμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,
[1602] οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ίδειν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὅντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὅντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὐθὶς ἢ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὃν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
[1611] ιδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

[1612] [Χορός]: Αἴγισθος, ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκῶν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἐποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.

[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὃν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἱ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶς ὁρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.

[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἀνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῆ.

[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δὸς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

- [1636] [Αἴγισθος]: τὸ γάρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἥν σαφῶς·
 [1637] οὐδὲ δ' ὑποπτος ἔχθρὸς ἡ παλαιγενής.
 [1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
 [1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 [1640] ζεύξια βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον
 [1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
 [1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
 [1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 [1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
 [1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 [1646] ἔκτειν; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
 [1647] ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
 [1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

- [1649] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γυνώσῃ τάχα
 [1650] εἴσα δή, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
 [1651] [Χορός]: εἴσα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὔτρεπιζέτω.
 [1652] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θαυεῖν.
 [1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θαυεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
 [1654] [Κλυταιμήστρα]: μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἄνδρῶν, ἀλλα δράσωμεν κακά.
 [1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.
 [1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.
 [1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
 [1658] πρὶν παθεῖν εἰξαντες ὥρᾳ· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
 [1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
 [1660] δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
 [1661] ὕδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῦ μαθεῖν.
 [1662] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὕδ' ἀπανθίσαι
 [1663] κάκβαλεῖν ἐπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
 [1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
 [1665] [Χορός]: οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
 [1666] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
 [1667] [Χορός]: οὔκ, ἐὰν δαίμων, Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
 [1668] [Αἴγισθος]: οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
 [1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
 [1670] [Αἴγισθος]: ἵσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
 [1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
 [1672] [Κλυταιμήστρα]: μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
 [1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.